

refnennymi Schazami wučena, so jeno Džiw je, so Ğłoweka Ğrt wot tajkich Wjezow na tajke Wašchnje ryczeč može.

I. Wo teje jeneje Schtuki šmy my hač do-
tal došz štyšeli, menujzy, kak to Džeczatko
we Złobi we tej najweczeje Šhudobi a Šu-
benštwi ležato, tak so so wone tež pode-
wščitkich Ğłowekow, haj, pod ton nero-
šomny Škot šamy, ponižowato a schitkeje
Potrebnosze tradało je. Što rak we nim
potajene bylo je, pokazje nam tuto Šzenje
hač najkrajnišcho. Pšchetož tak niške hač
wone predy wopišane bjesche, sa tak wošoko
budže wone tudy wuwolane. Tam bjesche
wone bewšchitkeje Ššlynosze a Pomozy, so
wone schelaku Zalosž snež dyrbesche; tudy
pak budže wone tak wošoko postajene, so je-
mu schitke Wjezy k Mohomaj ležecž dyrbja.
Na tajke Wašchnje ryczi Jan we žylym Šze-
nju wot wobedu Naturow, so hišcheže ništo
tak dostojnje a krajnje wopišat neje, kak Kry-
stus Boh a Ğłowek je, jako won. Tehodla
je won tež ton najwošebnišchi bewšchitkimi
Evangelistami.

Wono pak neje došz, so by Ğłowek tu
ton Artikel wedzil a jon pošnal; ale won
dyrbi jon tež wedzieč, se šwjatym Pišmom
wobtwerdžieč a sneho wopokasacž. Pšchetož
my dyrbimy tak pšchihotowani byč, so byč-
my to Džeczjo we Złobi, to je, we Piš-
mi pytač a namakacž a so teho Šłowa
twerdže dđerzeč moli; hewak šu to newješte
a newobtwerdžene Pomyšlenja, kotrež wob-
stajne newostanu. Pšchetož našy Rosom to
newopšchinne, tehodla je wono boršy po-
walene, dyž won se šwojim Mudrowanjom
na to pšchindže a Ğert hewak Kostork naczi-
nieč je. Kajž so tym Arianarjam tež dže-
šche, kotšiz prajachu: Krystus neje žylje prawy
Boh. Sažo postaječu drusy, kotšiz wu-
čachu, so won wjerny Ğłowek neje, ale
jeno Šnamjo a Šžen, kotryž so Wocjomaj

tak šda, a kotryž pšches teje Maczerje Žiwot
tak šchol je, kajž teho Ššlonza Prubi pšches
Schlenu du, a Barbu teje Schlenu na
šo wojmu, a tola Schlenza nešku.

Tudy šu so woni beš šobu wurycžowali
a šebi tak myšlili, so jeno jedyn Boh je, sa
so tehodla Krystus temu Wotzej runy byč
nemože. Woni šu so škroblili Boha wopi-
šacž, na kajkež Wašchnje so jim lubilo je.
Pšchetož woni derje pošnachu, so won Boh
a Ğłowek je, ale jeno na tajke Wašchnje,
so won Bože Meno a Podomnosž ma,
ton prjeni Ššyn Boži rjeka, wot ne-
ho predy Špocžatka teho Ššwjeta
štworeny a to najwošche Štwore-
nje bewšchitkimi byl, a so potom čžjel-
ny Ğłowek narodzil je. To bjesche
Ariuska Kezarstwo, kotrež so tak daloko
pšcheczischeža a so tak wokolo žerische, so
škoro žyly Ššwjet na nim wišasche, a
šjedom tšjo aby šchtyrjo Biskopjo čžišzi wot
teho wostachu. Škotsiz tež tehodla šahna-
czi buch.

A ja šo jara boju, so šo ton Blud sažo
šapoczeč budže; pšchetož Ğert hiba šo hi-
žom moznje, a hač šo Boh ton Šnes
rošujewa, da je šo šnami štalo, so Wo-
baranje žane wjazy nebudže. Pšchi tym
pak mamy šo my teho trošchtowacž, so
tajki Blud škoro k Šanibi šžineny byč,
a Wjernosž pšchecžiwjo Šžam wobštacž dyr-
bi. Pšchetož ta Wjera, so Krystus jenicžki
a wjerny Boh šWotjom a tež prawy na-
turski Ğłowek wot Šnezny Marije je, je
tola wostala. Tehodla kedžbuž kojždy na
tuton Šert derje, so by won wobroneny
był, dy byču šo njedže tajke Kostorki sa-
šo ššjenple. Pšchetož beš Pišma je Wje-
ra boršy powalena, kajž my hižom čžasto
widžili šmy a ššjednje na našich Mo-
wotnikarjach widžimy. Njetk pak šapo-
cžne Jan tak: